

Flagdagen i Nordjylland 2024

Af Uffe Uhler

Den 5. september er dagen, hvor vi ærer Danmarks udsendte. Rundt om i landet har man vel efterhånden fået indarbejdet et fast koncept for dagens arrangementer. I Jammerbugt Kommune har arrangementet fundet sin faste gode koncept. I Aalborg var der igen lavet om – det vender vi tilbage til.

Fanerne fra DsS, hvoriblandt vores fra Dronningens Livregimentets Soldaterforening mødtes, som de plejer, ved Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum. Herfra var der afgang klokken ni med en bus fra Trænregimentet, som kørte fanerne til Aabybro, hvor der blev flaget i byen i dagens anledning. Her havde Jammerbugt Kommune for 11. gang indbudt veteraner og deres pårørende til at markere flagdagen for Danmarks udsendte ved kommunens arrangement i DGI-hallen.

Inde i mødesalen underholdt et veloplagt og velspillende Flyvestation Aalborgs Brass Band med dejlig musik i den halve times tid, der ifølge programmet var afset til, at de indbudte veteraner og pårørende ankom og fik sig sat ved bordene, hvor de kunne nyde kaffen og hyggesnakke.

Gæsterne

Uden for salen stod fanerne klar til indmarch, og da brassbandet klokken fem minutter i ti satte i med fanemarchen, gik de en runde i salen før de blev sat i stativerne, hvor de på flotteste vis flankerede talerstolen.

Så gik Jens Præstegaard, som mange sikkert kender fra hans tid ved Dronningens Livregiment, op på talerstolen for at byde velkommen og give nogle praktiske bemærkninger; han glædede sig over et fint fremmøde og over det flotte syn af 15

Flyvestation Aalborgs Brass Band

faner. Ligeledes glædede han sig over, at brassbandet ville underholde med sin dejlige musik.

Han overgav så ordet til borgmester Mogens Christen Gade, som bød alle velkommen til årets flagdagsarrangement i Jammerbugt Kommune.

Det var for ham en meningsfuld og absolut vigtig markering af de afgørende indsats, som lægges af danskere i brændpunkter langt væk fra Danmark, og lokalt var det den måde og mulighed, sagde han, vi i kommunen har for at vise vores respekt og anerkendelse for den indsats, I veteraner hver for sig har ydet og yder.

Han mente, at vi havde det ufattelige held at kunne leve i et smørhul som vores land, hvor vi i tusind år har øvet os på at tale om tingene i stedet for at slå og ødelægge hinanden.

Frihed og fred er langt fra nogen selvfølge, sagde han, den kan koste dyrt og kræve kamp med livet som indsats – netop det, som I udsendte i verdens brændpunkter oplever.

Med tanke på krigen i Ukraine og konflikten i og omkring Gaza, mente han, at de senere år har rusket op i os og gjort den indsats, som Danmarks udsendte gennem årene har ydet, klarere i vores bevidsthed. Vi har taget ting for givet, som ikke længere kan tages for givne. Trusselsbilledet er et andet end for bare få år tilbage. I Danmark har denne nye og mere ustabile internationale situation ført til en lang række konkrete tiltag, der styrker beredskabet.

Et citat af Halfdan Rasmussen " En soldat er en forhenværende civilist, der uddannes til at optræde uciviliseret for

Borgmester Mogens Gade

at bevar civilisationen" beskriver, sagde han, det paradoks, der ligger i, at man for at forsvare en fredelig virkelighed må forlade den – måske for aldrig at kunne vende helt tilbage.

Nogle vender hele hjem til en fredelig hverdag, andre med ar på krop og sjæl, sagde borgmesteren, og betonedede, at vi skal tage hånd om vores veteraner, fordi de har repræsenteret os i verden. Fordi de har kæmpet vores kamp – for os. Han nævnte i den forbindelse Veteran-oasens frivillige indsats og kommunens veterankoordinator, Silke Falther, som kunne hjælpe med følgeskab, samtaler og overblik.

Han sluttede med at byde velkommen til dagens hovedtaler, sygeplejerske Lærke Sø, og han takkede de fremmødte veteraner og deres familie for at have

taget imod invitationen. Han sagde tak til Flyvestation Aalborgs Brass Band, som atter på fineste vis bidrog til den festlige og højtidelige stemning, og han takkede Jens Præstegaard for at have taget initiativet til vores lokale markering af Flagdagen.

Sygeplejerske Lærke Holm Sø

Nu overtog Lærke Holm Sø talerstolen og gav os tilhørere et spændende og medrivende indblik i en udsendt sygeplejerskes udfordrende og travle hverdag.

Lærke Sø har været tilknyttet Forsvaret som rådighedssygeplejerske siden januar 2013. Hun virker i dag som anæstesisygeplejerske på Aalborg Universitetshospital.

Hun fortalte, at hendes udsendelser havde givet hende uvurderlige oplevel-

ser og erfaringer med hjem i bagagen. Hendes første udsendelse var til Helmand provinsen i Afghanistan i Camp Bastion i 2014, hvor hun arbejdede i hjertet af en konfliktzone, hvor presset var enormt, og hvor samarbejdet med internationale kolleger var afgørende for at redde liv. Hun indgik i et team på "Intensiv", der er et højteknologisk afsnit, hvor man varetager funktionen af de indre organer. De fleste patienter ligger i respirator. Hun deltog i pleje og behandling af danske, britiske, amerikanske og afghanske soldater og derudover af civile, herunder talibanere.

Lærke Sø fortalte, at selv om arbejdet var meningsfuldt og fyldt med kammeratskab, var det også utroligt krævende. Det tog på os alle både fysisk og mentalt, sagde hun og fortsatte, når jeg ser tilbage, er jeg dybt taknemmelig for det fællesskab, vi skabte, og for den støtte, vi gav hinanden. For det er netop i sådanne situationer, at man virkelig indser betydningen af teamwork, og hvor afgørende det er, at man kan stole på dem, man arbejder sammen med. Hun var stolt af, sagde hun, at have været en del af verdens bedste traumemodtag med en overlevelse på 97 %.

Lærke Sø's næste udsendelse gik også til Afghanistan, denne gang i 2018 til Kabul, en by præget af uro og usikkerhed, men også af et stærkt fællesskab blandt de over 30 nationer, der arbejdede for fred. Hun var udsendt som intensivsygeplejerske, men da der ikke var så mange hårdt sårede, der havde brug for en respirator, blev hendes nye titel skadestesygeplejerske, og hun fik sit eget internationale team på fem fagpersoner.

Det krævede lidt omstillingsparathed, men hun gjorde som hun plejer derhjemme – at spørge om hjælp, så man sammen fandt ud af det.

Opgaverne var mange og indebar også deltagelse i øvelsesaktivitet og undervisning af andre medics.

Hun fortalte så som afslutning på sin beretning om udsendelsen til Kabul, at man som udsendt sygeplejerske har mange funktioner:

- at være kollega
- at være hende, man kan gå til, hvis man har behov for at lette hjertet
- at være hende, man går til, hvis der er problemer på hjemmefronten
- at være lidt af en psykolog
- at være hjemmesygeplejerske
- at være omsorgsmor
- at være træningssygeplejerske
- at være hende man bagtaler cheffen/kollegaerne til, når de bare er mega irriterende
- at være frisør.

Lærke Søs tredje udsendelse var til Hormuz strædet i 2020, hvor hun var anæsthesisygeplejerske ombord på fregatten Iver Huitfeldt. Her skulle hun sammen med kirurgen Thomas Boel sikre den 160 mand store besætningens helbred og velbefindende. Det betød, at de skulle være klar til at tage sig af alt fra småskader til komplicerede operationer i en tid med corona, der, hvis smitten kom ombord, kunne lægge hele skibet ned.

Meget af tiden på Iver Huitfeldt gik med behandling af småskader som f.eks. halsbetændelse, sy en finger, skade fra elektrisk stød, en brækket hånd, klamydia, sports- og træningsskader, fodsvamp, faldulykke.

Lærke Sø fandt, at et af de mest spændende aspekter ved udsendelserne har været at arbejde sammen med sundhedspersonale fra mange forskellige nationer. Det har været en faglig udfordring og en gave, sagde hun, at kunne lære af hinanden, udveksle erfaringer og finde fælles løsninger på de komplekse problemer, man stod overfor.

Men der er også en bagside. For når man vender hjem til det danske sundhedsvæsen kan det være svært at finde sin plads igen. Ude har man måttet bruge alle sine kompetencer og handle hurtigt og selvstændigt. Man har set, hvordan ens arbejde har gjort en direkte forskel i "liv eller død" situationer. Men når man vender tilbage kan det være udfordrende at skulle tilpasse sig et system, hvor de samme kompetencer måske ikke får lov at blive anvendt på samme måde.

Det kan skabe en følelse af frustration og en længsel efter det intense samarbejde og den meningsfuldhed, man oplevede under udsendelsen. Det er en af mindre omtalte omkostninger ved at være udsendt – at vende hjem og føle sig lidt som en fremmed i sit eget fag.

Derfor har Lærke Sø senere i flere omgange taget job i Grønland som vikar og i 2023 stort set i hele året. Her kunne hun få lov til at anvende alle de kompetencer, hun havde fået igennem årene, og den selvstændighed, som Forsvaret havde givet hende.

Hun afrundede sin fantastiske beretning med at minde om, hvor vigtigt det er, at vi tager os af hinanden – ikke kun når man er udsendt, men også når man kommer hjem. Vi skal støtte hinanden i at finde tilbage til hverdagen, i at finde nye måder at anvende vores erfaringer

Der lyttes intenst

på, og i at dele de værdifulde indsigter, man har fået med dem, der måske ikke har haft de samme oplevelser.

Vi skal aldrig glemme de udfordringer, som vi har stået overfor, sagde hun sluttelig, men heller ikke de stærke bånd og den solidaritet, der blev skabt i hjertet af en krigszone.

Imens Lærke Sø talte, havde personalet i DGI-hallen diskret stillet smørrebrød, øl og vand frem på et langbord, og efter en tak til Lærke Sø opfordrede Jens Præstegaard til, at man forsynede sig og genoptog hyggesnakken ved bordene, medens flyvestationens brass band underholdt med sin dejlige musik.

Lidt over klokken 11 sluttede dagens arrangement med fælles afsyngelse af den nordjyske nationalsang "Blæsten går frisk over Limfjordens vande" under brass bandets fine musikledsagelse. Herefter takkede Jens Præstegaard brass bandet, fanerne og de omkring 70 fremmødte veteraner og pårørende for at have bidraget til at gøre Jammerbugt Kommunes arrangement på Flagdagen for Danmarks udsendte både højtidelig og vedkommende.

Nogle blev og snakkede lidt endnu, men fanerne måtte ile ud i den ventende bus, så de kunne blive fragtet til Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum, så de kunne danne faneborg ved Soldatens Sten. Her samlede man sig ved middagstid i det dejlige solskinsvejr foran Soldatens Sten, hvor formanden for De samvirkende Soldaterforeninger i Aalborg (DsS),

Asger Kibsgaard bød velkommen til årets traditionelle arrangement til ære for den danske soldat, og han bad så alle synge med på "Blæsten går frisk over Limfjordens vande".

Så lagde Chefen for Trænregimentet, oberst Susanne Lund en buket ved ste-

Buketter ved stenen

nen, hvorefter buketter blev lagt af det nordjyske præsidiemedlem i Danske Soldaterforeningers Landsråd, Uffe Uhler og formand Asger Kibsgaard.

Chefen for Trænregimentet, oberst Susanne Lund

Så gik obersten på talerstolen. Hun indledte med at erindre, hvordan verden ændrede sig den 11. september 2001 efter terrorangrebene mod USA. Hun mente, at verden igen ændrede sig efter den 24. februar 2022, da Rusland invaderede Ukraine.

Når det i dag er officiel flagdag for Danmarks udsendte, fortsatte obersten, er det derfor en god anledning til at hylde alle de soldater, som lige nu er udsendt, og de veteraner, som har været udsendt i Danmarks tjeneste. At kæmpe for Danmarks frihed er noget af det mest ærefulde, man kan gøre.

Obersten kom så ind på, at det nye forsvarsforlig giver høj prioritet til at give Danmark et stærkt forsvar. Hun var stolt af alle soldaterne til hverdag. De arbejder ihærdigt på at dygtiggøre sig og samarbejde med andre inden for deres fagområde.

Hun omtalte den forlængede værnepligt, der giver muligheder for at etablere nogle mere spændende uddannelses-, udviklings- og karriereprogrammer for de unge, herunder i samarbejde med Aalborgs institutioner, eks. AMU, UCN og UNI.

Vi skal dog ikke glemme, mente hun, hvad vi har lært gennem vores udsendelser eksempelvis til Afghanistan. Vi skal være forberedte klar, hvis noget rammer i endnu større skala, sagde hun, og håbede, at det aldrig skete.

Oberst Lund afrundede sin flagdagstale med at anerkende alle soldater og veteraner, som bærer Dannebrog på ærmet, og som er klar til at kæmpe for Danmark, og hun udtalte sin ære til alle dem, der tidligere har kæmpet for Danmark og for at skabe det samfund, vi har i dag, og som vi skal huske at værdsætte.

Obersten sluttede med at udtrykke stolthed og tak til de mange faner, der var mødt.

Herefter overdrog Asger Kibsgaard ordet til byrådsmedlem rådmand Morten Thiessen.

Rådmanden fandt, at flagdagen var en stor dag fyldt med både stolthed, ærefrygt og taknemmelighed. Han så i vores flag et symbol på vores nation, vores fællesskab og vores tro på friheden; og han så vores flag som et symbol på de mænd og kvinder, der har ofret så meget for at

Fanerne ved stenen

bevare denne frihed, der ikke er gratis, men kræver dedikation og styrke.

Soldaterne, som vi fejrer i dag har brugt deres liv på at beskytte vores nation. Vi skylder dem vores dybeste taknemmelighed for deres tapperhed og dedikation.

Mange vender hele hjem, andre med usynlige ar fra de udfordringer, de har stået overfor.

Vi skal i dag på flagdagen, sagde han, minde os selv om at støtte vores soldater og deres familier.

Morte Thiessen sluttede med ordene: "Lad os hejse vores flag med stolthed i dag og hver dag som et symbol på vores frihed og taknemmelighed over dem, der tjener vores land. Må Gud velsigne vores soldater og beskytte vores nation".

Så sang man "Der er et yndigt land", hvorefter DsS formand, Asger Kibsgaard takkede alle for deres deltagelse i højtideligheden ved Soldatens Sten. Han inviterede alle til, at man gik over i museets store hangar, hvor en lille forfriskning

stod klar på det opstillede bord. Publikum, heriblandt fanebærerne, der havde fået pakket fanerne sammen, fik sig nu en afslappet og fortjent hyggestund.

Chefen for Trænregimentet, oberst Susanne Lund, måtte dog skyndsomt lade sig transportere over til Veteranhjemmet, hvortil veteranerne i Aalborg Kommune havde fået indbydelse til kommunens og Trænregimentets fælles arrangement til markering

af flagdagen for de indbudte veteraner. Her var flaget hejst, der var stillet et partytelt op på plænen foran hjemmet, og KFUM's Soldaterhjem havde gjort

Der synges ved Soldatens Sten

”KUF-vognen” klar på parkeringspladsen.

På fortovet ved indkørslen delte oberstens sekretær, Trine Winther med et varmt smil billetter ud til de ankomende, som så senere kunne få billetten omsat til en pølse og en læskedrik ved ”KUF-vognen”.

Ovre på museet måtte Gyldenløves udsendte også afkorte den forfriskende stund og sadle apostlenes heste for at ile over på Veteranhjemmet, hvor – ved hans ankomst - borgmester Lasse Frimand Jensen allerede var ved at afslutte sin tale. Heldigvis har Gyldenløve fået mulighed for at gengive den her:

”Kære veteraner, familier og alle jer, der er mødt op her i dag.

Vi er samlet her på Flagdagen for at ære jer, vores veteraner, og for at mindes dem, der ikke længere er iblandt os. Det er en dag, hvor vi sætter fokus på de oplevelser og udfordringer, I har stået overfor, og det mod, I har vist i tjeneste for vores fælles Danmark.

Når vi hejser flaget i dag, så er det ikke kun for at markere en officiel dag. Det er en påmindelse om de mange mænd og kvinder, som har båret det danske flag med stolthed og ære, både herhjemme og ude i verden.

I har stået i situationer, hvor andre har holdt sig tilbage, og det kræver en helt særlig styrke.

Jeg vil gerne sige jer en stor tak. Tak fordi I har stillet, når Danmark havde brug for det. Tak for den indsats I har lagt, og de ofre I har bragt – både i jeres tjeneste og i det liv, der følger efter. Vi ved, at jeres oplevelser ikke bare kan pakkes væk, når I kommer hjem. Og vi ved, at det har krævet og stadig kræver en enorm styrke

Borgmester Lasse Frimand Jensen

at håndtere de udfordringer, som følger med at være veteran.

I Aalborg Kommune er vi stolte af vores veteraner. I har gjort en forskel, ikke bare for vores land, men for de mennesker og samfund, I har været med til at beskytte og hjælpe. Jeres indsats har haft en enorm betydning, og vi skal aldrig glemme, hvad I har gjort for os alle.

I dag hejser vi flaget som et symbol på vores respekt og taknemmelighed. Det er et symbol på de værdier, I har kæmpet for, og på den frihed, vi i dag har, fordi I var villige til at stå op og beskytte den. Lad os mindes dem, vi har mistet, og lad os ære jer, der er her i dag, for alt det, I har gjort.

Tusind tak for jeres mod, jeres styrke og for alt, hvad I har gjort for Danmark. Tak og rigtig god Flagdag.”

Efter talen - applaus til borgmester Lasse Frimand Jenen

Så talte oberst Susanne Lund som ved Soldatens Sten, og hun sluttede med at takke borgmesteren for det gode samarbejde imellem Trænregimentet og byen og byens engagement i Flagdagen.

Herefter forlod borgmesteren og obersten Veteranhjemmet for i hast at blive fragtet ind på Gammeltorv for at tale ved den parade, der var stillet op.

Det var ugørligt for Gyldenløves udsendte, der var henvist til at bruge apostlenes heste eller tage bybussen, at nå frem til Gammeltorv i tide til at kunne dække begivenheden. I stedet indløste han sin billet til en pølse og en sodavand ved "KUF-vognen".

Mens han nød serveringen, reflekterede han lidt over dagen. Som det ses på fotoet, er græsplænen ved Veteranhjemmet

ikke overfyldt, og han undrede sig over, hvad årsagen kunne være til, at ikke flere veteraner havde taget imod indbydelsen til veterandagen.

Men han glædede sig også over, at Trænregimentet igen havde valgt – modsat sidste år - at holde parade i Aalborg, så soldaterne ved deres march gennem midtbyens gader og paraden på Gammelortov blev et markant og synligt symbol for byens borgere på, at Flagdagen er noget ganske særligt, som alle kan og bør give en tanke.

Som nævnt pakkede soldaterforeningerne, der har mange veteraner som medlemmer, fanerne sammen efter højtideligheden ved Soldatens Sten. De ville have været et flot syn og kunne sikkert have været med til at understrege den ære og respekt, vi skylder vores veteraner, hvis de var blevet inviteret til at være med på Veteranhjemmet og til paraden på Gammelortov.

På vej hjem, glædede bladets udsendte sig over, at der var flag på bybusserne, over flaget, der var hejst ved styrehuset på Limfjordsbroen, og over de mange flag, der var hejst rundt omkring i folks haver.